

ISKLIJAT ĆE MLADICA

2. nedjelja došašća, A

Dogodila se teška prometna nesreća. Čovjek je dospio u bolnicu s po život opasnim ozljedama. Život mu visi o koncu. Liječnik je jasan. Veli da ima samo mali tračak nade. Preživi li ranjenik ovu noć, sve će biti dobro. Upravo to. U noći posvemašnjoj beznada evo tračka nade. I hvatamo se za taj maleni tračak svjetlosti u mraku neznatnih izgleda. I što drugo: sklapamo ruke. Provodimo besanu noć. I gle, ujutro, evo liječnika. Dogodilo se ono što se nismo usuđivali vjerovati. Kriza je prebrođena. I doista, za dva mjeseca kao da ništa nije bilo... Bože, kako li se samo taj maleni tračak nade može pretvoriti u blještavi dan okupan sunčevom svjetlošću! To samo Bog može.

O tome danas govori prorok Izaija. Narod je u tjeskobi. Obezglavljen, bez domovine, bez izgleda u svijetlu budućnost. Od gorostasnog stabla dinastije kralja Davida ostao je samo natruli panj. Ništa više nema od silnog Davidova kraljevstva. I onda kada su već svi pomislili da se ona stara vremena nikada više neće povratiti, prorok diže glas i govori kako iz tog natrulog panja niče mladica. Prorok naviješta kako će taj Potomak Davidov donijeti pravdu i posvemašnje pomirenje. U tome smislu donosi prekrasnu sliku. Kada bude nastupilo Božje kraljevstvo, nastupit će posvemašnji mir i pomirenje čak i među zvjeradi. Nova zemlja, novi odnosi, bez zla, bez mržnje, bez nasilja...

Jasno je da se ovo proroštvo odnosi na Isusa. On je Davidov potomak, on je onaj kamen kojega su graditelji odbacili, a koji je postao kamenom zaglavnim. Međutim, čini mi se da u ovom vremenu došašća Božja riječ želi i nas želi ohrabriti. Evo. Ponekad mi se stvarno čini da mi se životni polet sasušio i prelomio i da nikada više na deblu mog života neće biti zelenog lista. Štoviše, izgleda mi da je isuviše toga polomljeno u mom životu, a u trenucima posvemašnje tjeskobe čini mi se da je od me ostalo tek oboreno deblo, natruli panj. Jer, isuviše je bilo ludosti i grijeha; i prečesto i preduboko sam povrijedili i Gospodina i bližnjega i sebe sama. Isuviše je godina prošlo u lutanjima i padovima. I što bih ja sada uopće mogao učiniti?

I onda dolazi Božja nepredvidivost i silna njegova ljubav! Iz „*natrulog panja*“ moga života, uz malo moje dobre volje po silnoj dobroti Božjoj evo kako niče nova mladica! Samo je Bogu to moguće.

To je jednostavna, a tako važna poruka i poziv ove nedjelje došašća. Poziv je to za obnovljenim naporom za obnovljenom željom da budemo vjerni Bogu i sebi.

I ma koliko osjećali „*truleži*“ u sebi, toplina Božje milosti dat će da se porodi novi život, novi polet. Pismo nas uporno potiče i sokoli riječima kako Bogu ništa nije nemoguće. Trebamo li se ponovno vraćati na već poznate nam primjere pa da uvidimo? Evo: zar su se apostoli u počecima svoga poziva mogli pohvaliti velikom vjerom, stalnošću, dosljednošću? Nije li Pavao bio vrlo duboko pao, sve do progonitelja lijepog imena Isusovog? Pa ipak, iz njegova je panja nikla mladica koja je u Crkvi Kristovoj postala gorostasno deblo.

Vrijeme došašća milosno je vrijeme. Božić je pred vratima Htjeli bismo taj prekrasni blagdan dočekati obnovljena života, obnovljene mladosti i obnovljene radosti. Bog nas poziva da to doista i učinimo. Jer nama je u njemu sve moguće.

Zvonko Pažin